

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8763

гр. София, 14.06.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **1191** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 203 и следващите от АПК вр. чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Делото е образувано по искова молба с вх. № 4494/02.02.2024г. по описа на АССГ, подадена от "ЕМ ДЖИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ" ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Е. М., със седалище в [населено място], чрез адв. В., с която е предявил иск срещу Областна дирекция на вътрешните работи - Благоевград, за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 15 361,68лв. представляващи пропуснатата полза. След размяна на книжа, ответникът е представил отговор на исковата молба от 15.03.2024г., препис от който е връчен на ищеца.

На основание всичко изложено и чл.146 ГПК вр. чл.140, ал.3 ГПК, вр. чл.204, ал. 5 АПК – във връзка с основанията на иска и доказателствата, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ СЪОБЩИ на страните проекта за доклад по делото на основание чл.146 ГПК вр. чл.140, ал.3 ГПК чрез връчване на преписи от настоящото определение:

1.Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищецът "Ем Джи Интернетънъл" ООД е предявил искане до съда

1)да бъде осъдена Областна дирекция на МВР Благоевград да заплати на ищеца сумата от 15 361,08лв. за претърпени имуществени вреди във формата на пропуснатата полза

2) да бъде осъдена Областна дирекция на МВР Благоевград да заплати на ищеца да заплати законната лихва върху размера на обезщетението, считано от 16.02.2023г. - датата на издаване на незаконосъобразния акт и до окончателното плащане на главницата.

3) Претендират се и сторените по делото разноски, като в исковата молба е инкорпориран и списък по чл. 80 ГПК: за платена държавна такса в размер на 50 лв. за процесния иск и адвокатско възнаграждение 1800 лв. като тези разноски са за първоначално предявените с исковата молба два иска, единият от които е оттеглен. Така за процесния иск следващата се държавна такса е в размер на 25 лв., но адвокатското възнаграждение не е уточнено съобразно разглежданата част от иска.

Що се касае до твърдението за претърпени вреди във формата на пропуснати ползи, то в исковата молба са посочени следните основания:

Дружеството – ищец твърди, че е претърпяло имуществени вреди в размер на 15 361,08лв. във формата на пропусната полза от ефективно наложената принудителна административна мярка (ПАМ) по чл.171, т. 2А, буква А от ЗДвП, изразяваща се в "Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до една година", по отношение на ППС М. С., с регистрационен номер към датата на мярката - СА 2790 ХК, товарен автомобил, собственост на ищеца, на основание издадената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-5304-000037 от 16.02.2023г. от мл. автоконтрольор при ОД на МВР – Благоевград.

Заповедта за ПАМ е отменена като незаконосъобразна с Решение № 522 от 19.01.2024г. по адм.д. 4909/2023г. на АССГ, не подлежащо на обжалване.

На основание изложеното до тук, то е изпълнено изискването по чл.204, ал.1 АПК, незаконосъобразният акт, от който произтичат вредите, да е отменен по предвидения за това ред и исковата претенция е допустима.

Основанията от фактическа страна на иска са следните:

Дружеството Ем Джи Интернешънъл има основна дейност производство и продажба на PWC и алуминиеви дограми, произвеждани в [населено място] и доставяни до адреси на клиентите му, за която цел дружеството разполагало с няколко собствени и пътни превозни средства.

На 16.02.2023г. С. И. З. - в трудово правоотношение с дружеството ищец, управлявал ППС М. С. с рама WDB9046231K798656 и регистрацията ДК номер СА 2790 ХК до [населено място], като по възлагане от дружеството доставял дограма на клиент, когато по АМ „Струма“ 88 –ми км, около 11:25 часа, бил спрял за рутинна проверка. В резултат на проверката младши автоконтрольор В. М. при ОДМВР - Благоевград извършил следното:

-съставил АУАН серия ОА № 670646 от 16.02.2023, поради това, че „нямал валидно свидетелство за управление на МПС“, като при издаване на акта полицейският орган свалил регистрационните табели посоченото ППС.

-издал и Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-5304-000037 от 16.02.2023 по чл. 171, т. 2А, б. „А“ ЗДВП, а именно: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: ППС М. С. С [рег.номер на МПС] .

От тази дата- 16.02.2023 дружеството фактически не е могло да ползва по предназначение собствения си автомобил, доколкото превозните средства могат да се движат по пътищата само с поставени регистрационни табели. В самата заповед изрично било посочено, че З. разполага със СУМПС номер: 2АКЕУ803036899ЪЗ № 21, издадено от Кралство Великобритания, валидно до 09.09.2023г. както и, че не З., а ищцовото дружество- ЕМ ДЖИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ е собственик на превозното средство. Още на 18.02.2023, ищцовото дружество е подало жалба срещу наложената ПАМ, до седмица З. получил СУМПС и управлявал ППС. Негативните последици от

ПАМ били понесени от дружеството, което без каквото и да е касателство към твърдяното нарушение или „провинение“ на шофьора, загубило правото да ползва по предназначение собственото си ППС за период от повече от 7 месеца.

По жалбата срещу заповедта за ПАМ било образувано адм.д. № 4909/2023 на АССГ по което с Решение № 522/19.01.2024г. – окончателно, съдът отменил заповедта като незаконосъобразна.

След изтичане на шест месеца от издаването на заповедта за ПАМ, ищецът опитал да си върне изетите регистрационни табели, но установил, че служителите на ОДМВР Благоевград са ги предали за унищожаване. Прекратяването на регистрацията по чл. 171, т. 2А,, б. „А“ ЗДВП не е временно, само когато ППС е собственост на управлявалия го водач, който не е правоспособен, какъвто не бил конкретният случай. Поради прекратената регистрация на ППС се е наложило извършването на нова такава, като цялата процедура е отнела повече от месец, защото самото МВР е имало нужда от немалко време за да установи какъв административен хаос са създали от ОДМВР Благоевград, които изобщо не следвало да пращат първоначалните регистрационни номера за унищожаване. Процесното ППС било регистрирано с нов номер: СВ1857ХР на дата 29.09.2023, посочена в приложеното към исковата молба свидетелство за регистрация първа част.

Поради издадената и отменена от съда незаконосъобразна заповед за прилагане на ПАМ, както и поради незаконосъобразните действия по унищожаване на старите регистрационни табели за периода 16.02.2023- 29.09.2023 ищцовото дружество е било в обективна невъзможност да използва собствената си вещ по предназначение, доколкото на превозното средство не е било разрешено да се движи по пътищата, респ. с него не е могло да се извършва превоз и доставка на алуминиева дограма.

При тези факти счита, че за ищеца е налице интерес да иска о съда да му присъди равностойността на претърпените имуществени вреди във формата им на пропусната полза в резултат на невъзможността да ползва собствената си вещ по предназначение. Видно от представения отговор на исковата молба, ответникът формално посочва, че оспорва всички обстоятелства, на които се основава иска.

Поради посочените фактически основания, ищецът претендира, че е претърпял вреди поради следното:

Поради незаконосъобразното прекратяване на регистрацията на ППС на дружеството за периода от 16.02. до 29.09.2023г. - 7 месеца и 13 дни, пропусната полза на дружеството е в размер на 15 361,08лв., каквато е сумата, която ищецът би следвало да плати по средни пазарни цени за да може да ползва идентична вещ на тази, която притежава, за която му е отнето това право- стр. 5 от исковата молба, л. 8 от делото. Твърди, че когато едно лице притежава дадена вещ, която ползва, то е сигурно, че отнемането на правото да ползва тази вещ води до пропуснати ползи, съизмерими със средния пазарен наем за същата вещ. Позовава се на ТР № 3 т 12.12.2012г. по т.д. № 3 /2012г., цитира и чл.154 ГПК относно тежестта на доказване на ищеца в случая като процесния. Цитира и съдебна практика – Решение № 1540/05.01.2021г. по гр.д. 716/2020г. на ВКС, IV ГО, като иска прилагане на даденото разрешение – по дело за пропуснати ползи от отнета вещ в наказателно производство, като претендира идентичност с процесната хипотеза по отношение на начина на ограничаване на ползването и съизмеряването на размера на вредите.

Претендира също, че съществува пряка причинно следствена връзка между незаконосъобразната заповед и настъпилата вреда за дружеството.

В писмен отговор от 15.03.2024г. ответникът претендира частична недопустимост на исковата претенция - основана на действията по незаконосъобразно унищожаване на регистрационните табели след прекратяване на регистрацията на МПС с оглед разпоредбата на чл.205 АПК, излага съображения от правно и фактическо естество, представя писмени доказателства по възраженията си, в това число за осъществена служебна кореспонденция със СДВР, които не биха могли да бъдат известни на ищеца. Аргументира се с уредбата на процедурата за прекратяване на регистрацията, която се отбелязвала служебно и в този случай се отнемали табелите със съставянето на АУАН.

С уточнението на иска -с молбата от 10.05.2024г., ищецът изрично заяви, че претендира вреди само от незаконосъобразността на заповедта - пропусната полза, в резултат на наложената ПАМ. В уточнението не е посочен изрично период на търпяната вреда, по-горе съдът е посочил заявения такъв в първоначалната искова молба, като за яснота ищецът следва да посочи исковия период след уточнението и частичното оттегляне на иска.

Ответникът по вредите, основани на незаконосъобразната заповед твърди, че не са налице кумулативните предпоставки по чл1 ЗОДОВ за ангажиране отговорността му - като субституент на държавата. Излага доводи за основанията за съставяне на АУАН на шофьора на дружеството, и с оглед на съставения акт за нарушение била издадена и заповедта за ПАМ срещу дружеството, изтъква доводи, относими към отмяната на заповедта за ПАМ. Няма данни по делото и не се твърдяло, ищецът да се е възползвал и да е упражнил правото си на иск срещу принудителното изпълнение по чл.165, ал.2 т.3 ЗДвП вр. чл.60, ал.1 АПК, допуснато по закон. Останалите доводи са относими към унищожаването на регистрационните табели.

Счита за недоказана вредата, липсвали доказателства че с оглед доставката на дограма, ищецът е пропуснал ползи в претендирания размер, не били налице нито данни нито доказателства, че дружеството е пропуснало да реализира доход. Установявал се достатъчен брой ППС на дружеството, придобити преди прекратяване на регистрацията на процесното ППС, с които ищецът имал възможност да организира дейността си без особени затруднения и да се налага наемане на подобен автомобил.

Ответникът счита, че не е налице пряка и непосредствена причинно следствена връзка между отменената заповед и извършеното "въз основа на нея" прекратяване на регистрацията ППС да е довело до настъпване на претендираните вреди.

Ответникът иска от съда да отхвърли иска, алтернативно да намали размера на претендираните вреди, направи възражение за прекомерност на претендираните разноси, тъй като делото не било с фактическа и правна сложност.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца - чл.1, ал.1 ЗОДОВ и допустимост по чл.204, ал.1 АПК.

Издадената Заповед за прилагане на ПАМ е отменена като незаконосъобразна от съда, с което е изпълнено изискването по чл.204, ал.1 АПК за допустимост. Заповедта е издадена при и по повод административна дейност и от длъжностно лице, което е

административен орган.

Ищецът също така претендира настъпила вреда, както и че е налице пряка и непосредствена връзка между незаконосъобразната заповед и вредата.

Ответникът не оспорва допустимостта на иска по чл.204, ал.1 ЗОДОВ, както и предявяването му пред компетентния да го разгледа съд. Предявеният иск намира своето правно основание в разпоредбата на чл. 1 от ЗОДОВ, като вредите се претендират от незаконосъобразен акт, който произтича от административна дейност-наложена ПАМ по ЗДвП.

По силата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Така регламентирана отговорността, съгласно чл. 4 от ЗОДОВ, които са в причинна връзка с незаконосъобразни актове, фактически действия или бездействия на длъжностни лица или административни органи при или по повод изпълнението на административна дейност. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав, не може да се реализира отговорността на държавата или общината по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Доказателствената тежест за установяване наличието на всички тези три предпоставки се носи от ищеца, търсещ присъждане на обезщетение за понесени вреди. В случая е безспорно установено наличието на отменен като незаконосъобразен административен акт.

3.Признават се фактическите обстоятелства, свързани с налагането на процесната ПАМ, собствеността на автомобила, прекратяването на регистрацията и дата на новата регистрация на процесното ППС, собственост на дружеството ищец, които обстоятелства, изложени по-горе по т.1, съдът приема за установени между страните.

4. Спорни обстоятелства, които се нуждаят от доказване – размер, вид и основания на настъпилата вреда във вид на пропуснати ползи, както и причинно-следствената връзка между вредата и незаконосъобразната заповед.

5.По доказателствените искания:

Оспорва представените с исковата молба доказателства: примерна обява за отдаване под наем на товарен автомобил Рено мастер и акт за регистрация по ДДС като неотнормирани. Възражава и по доказателственото искане за допускане на комплексна експертиза - не били необходими специални знания, а поставените въпроси нямали предмет по смисъла на чл.197, ал.1 ГПК., по делото нямало нито едно доказателство, по което вещото лице да изгради експертно мнение, а поставените въпроси били абстрактни и неотнормирани, а дори и да бъде даден отговор, то заключението ще бъде без връзка с предмета на спора.

Не се възражава по доказателственото искане за служебно прилагане на адм.д. 4909/2023г. на АССГ.

Ответникът прилага към отговора и иска от съда да приеме АУАН, процесната заповед за ПАМ, Наказателно постановление, писва от 14.03.2023г. и от 24.08.2023г., справка от централната база данни за настояща и бивша собственост на дружеството - на МПС.

Ищецът не е взел становище по представените доказателства от ответника нито по

възраженията му с отговора, нито необходимостта от прилагане на адм.д. 4909/2023г. на АССГ не е обоснована от гледна точка на предмета на спора - претърпените вреди и причинната връзка с незаконосъобразната заповед.

При тези обстоятелства, съдът следва да се произнесе по доказателствата в открито съдебно заседание след евентуално становище на ищеца. Възраженията от ответника обаче не обосновават недопустимост на доказателственото искане за експертиза, съдът следва да предостави възможност на ищеца да конкретизира искането и вземе становище по възраженията – в първото съдебно заседание с оглед възможността за уточняване на исковата молба съобразно тежестта му на доказване в процеса – за действително претърпените вреди през исковия период, подлежащи на обезщетяване съгласно чл.4 ЗОДОВ.

УКАЗВА на основание чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на ищеца, че носи доказателствена тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и всички елементи от фактическия състав на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 ЗОДОВ: претърпени имуществени вреди, пряка и непосредствена причинна връзка между вредите и незаконосъобразния акт на администрацията.

УКАЗВА чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на ответника Областна дирекция при Министерство на вътрешните работи – Благоевград, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и евентуално липсата на елементи от фактическия състав на отговорността му по чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Преписи от определението на основание чл.138, ал.1 АПК да се изпратят на страните ведно с призовката за насроченото открито съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: